

De witte sneeuw

René De Clercq (1877 - 1932)

Johan Algra (1894-1973)

p

1. De wit - te sneeuw, waar
2. De wi - tte sneeuw, waar -

4

mee de vlak - ten pron - ken, Boelt met de zon - ne tot haar scha - de en
van de ber - gen von - ken, Wan - neer de he - mel stooft en staat in

8

mf

schand. Ze ligt en lacht _____ en tin telt, won - ne - dron - ken, Tot - dat ze
brand, Die zon - ne - lach _____ weer - kaatst en zon - ne - lon - ken, Blijft eeu - wig

13

smelt en slijk maakt op het land. _____
hoog en eeu - wig di - a - mant. _____

3. Al - e - ven - eens ver - gaat of

18 *dim.*
staat de Min - - ne: Wie niets be-oogt dan 't laag ge - not der zin - nen Ziet zijn ge-

23
luk ver-slijkt, eer hij 't ver-moedt. —

27 *Rustig*
4. Veel ho - ger wil ik mij - ne lief - de plaat - sen, Waar ze on - ge -

33 *p*
deerd het zon-licht kan weer-kaat - sen En rein blijft in des he - - mels

38
hoog - ste gloed. —